

villingen, og jeg skal derfor, som Sagen nu stiller sig, stemme mod, at Bevillingen nedsættes med 2,000 Kr.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) klagede over Mangel paa Hurtighed ved Arbejdet i Matrikelkontoret, det ærede Medlem besværede sig over, at der undertiden gik flere Maaneder, før Sagerne bleve ekspederede, og at det var meget uheldigt. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at der undertiden gaar for lang Tid, før Sagerne blive ekspederede i Matrikelkontoret. Grunden dertil er ganske simpelt den, at det Arbejde, som de have at udføre i Matrikelkontoret, i de senere Aar er blevet forøget ganske forbausende. Det er jo for øvrigt noget, som vi sikkert alle godt kunne tænke os, naar man tager i Betragtning alle de mange Udstykningsforretninger, der finde Sted omkring i Landet. Særlig er der to Tider af Aaret, nemlig i Nærheden af Terminerne, hvor Arbejdsstoffet er forbausende stort. Dette er Grunden til, at det undertiden varer for længe, før Sagerne kunne blive ekspederede i Matrikelkontoret. Jeg har søgt at gøre, hvad jeg kunde, for at faa det til at gaa saa rask, som muligt, og jeg vilde helst have, at det kunde lade sig ordne uden at forøge Personalet i dette Kontor. Jeg vilde nødig komme her til Rigsdagen med Forslag om at forøge Personalet deroppe, medmindre det skulde vise sig at være strengt nødvendigt. Det er mit Svar til det ærede Medlem, jeg vil bede ham om saa vidt muligt at have Taalmodighed. Lad os se, om vi ikke kunne slaa os igennem med det Mandskab, vi have; kunne vi ikke det, ja, saa skal jeg komme til Rigsdagen og bede om at faa Bevilling til Forøgelse af dette Personale.

Jeg skal dernæst, inden Forhandlingerne slutte, henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, og jeg gør det saa meget hellere, som det jo viste sig i Dag, at det ærede Medlem i hvert Fald over for mig tog det betydelig roligere, end hans Kollega var i Stand til at gøre det i Gaar. Det ærede Medlem udtalte, at naar man fra socialdemokratisk Side foreslog at nægte Bevillinger, der vare opførte paa Finansloven i Henhold til bestaaende Love, saa var det kun noget, som Venstre selv meget ofte havde gjort tidligere. Her tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Jeg skal selvfølgelig ikke nægte, at der under de provisoriske Til-

stande her i Landet fremkom Forslag fra Venstre om at nægte provisoriske Bevillinger, Bevillinger, der vare opførte paa Finansloven i Henhold til provisoriske Love; men det synes mig dog at være noget ganske andet end det, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller nu foreslaa. De synes mig slet ikke at kunne sammenstilles, og jeg tillader mig at paa-staa, at siden vi kom ud af de provisoriske Tilstande, har Venstre ikke fremsat Forslag om at nægte Bevillinger til bestaaende Love. Jeg kommer dernæst til at omtale det Forslag, der er fremsat af ærede Medlemmer om at forøge Bevillingen til Husmændene. Det ærede Medlem udtalte, at det væsentligste for ham var, at Bevillingen blev forhøjet, men hvem der fik Æren for denne Forhøjelse, var ham fuldstændig ligegyldigt. Jeg kan ikke nægte, at da jeg hørte denne Udtalelse fra det ærede Medlem, maatte jeg lige i Øjeblikket beundre hans Beskedenhed, men ved nærmere at overtænke Spørgsmaalet, kom jeg dog alligevel til at tvivle om, at det ærede Medlem har Ret, og jeg mener, at jeg har god Grund til at nære denne Tvivl. Jeg skal erindre om, hvad jeg for øvrigt udtalte i Gaar, at ved Finanslovens 1ste Behandling i Efteraaret fremhævede jeg, at jeg ved Finanslovens 3die Behandling efter al Sandsynlighed vilde fremkomme med Forslag om at forhøje denne Bevilling. Jeg mente ikke, at det var rigtigt at komme med dette Forslag, før der forelaa en Beretning fra de Foreninger, som i Aar have faaet Tilskud. Det kunde jo nemlig være, at det var noget, som det ærede Medlem havde overhørt, og selv om han havde hørt det, kunde han jo have glemmt det; det kunde jo nok ske, saa i den Henseende kunde det ikke falde mig ind at bebrejde det ærede Medlem noget. Men den samme Udtalelse fremkom jeg med ved Konferencen om Sagen i Finansudvalget. Det ærede Medlem vidste altsaa, inden han stillede sit Forslag, at jeg vilde fremkomme med Forslag her til Finanslovens 3die Behandling. Nu synes det mig dog, at det, naar det er Hovedsagen for det ærede Medlem og hans Meningsfæller at faa Bevillingen forhøjet, havde været den naturligste Ting af Verden, at de saa havde ventet, indtil jeg havde fremsat Forslag, og hvis jeg ikke havde fremsat noget Forslag, vilde der dog endnu være Tid nok for dem til at komme med et Forslag til Finanslovens 3die Behandling. Derfor siger jeg, at jeg tvivler om, at det ærede Medlem har Ret i den Betragtning